

августовски дни 8-а опълченска дружина, ведно съ други части, бѣ вдигната отъ В.-Търново и отправена къмъ Елена, дето бѣха проникнали значителни турски сили. Последнитѣ не издържѣха насочения срещу тѣхъ напоръ, и бѣха принудени да отстъпятъ задъ Балкана. Опасността отъ тази посока бѣ бързо и окончателно отстранена. Следъ изясняване положението, 8-а опълченска дружина бѣ върната въ В.-Търново, и тукъ продължи по-нататъшната си подготовка. Следъ преминаването на Балкана и навлизането на рускитѣ войски въ долината на р. Марица, дружината, въ състава на общитѣ сили, бѣ прехвърлена въ Южна България, и сключването на Санстефанския миръ я заварѣ въ гр. Сливень.

За своето участие въ военнитѣ действия 8-а опълченска дружина получи отъ Царь-Освободителя отличителенъ металически знакъ, който трѣбваше да носятъ нейнитѣ чиновне на калпацитѣ си. Официалниятъ документъ за това отличие гласи:

„Божію милостію,

Мы Александръ вторій, Императоръ и самодержецъ Всероссійскій, Царь польскій, Великій князь Финляндскій, и пр. и пр.

Пѣшей № 8 дружинѣ Болгарского ополченія.

Въ ознаменованіе особеннаго монаршаго благоволенія Нашего, за оказанныя подвиги, мужества и храбрости Пешей № 8 дружиною Болгарского ополченія въ Турецкую войну 1877 и 1878 годовъ. Всемилостивѣйше жалуетъ дружинѣ этой знаки отличія на головныя уборы съ надписью: „За отличіе въ Турецкую войну 1877 и 1878 годовъ“.

Александръ

Въ Царскомъ Селѣ

21 юля 1878 года.

Въ Министерствѣ иностр. дѣлъ записана подъ № 246.“

Презъ лѣтото на 1878 год. 8-а опълченска дружина, преименувана вече на 12-а Габровска, бѣ прибрана въ гр. В.-Търново и временно установена на лагеръ при с. Арбанаси. Тукъ Дружината остана до 2-и октомврий 1878 год., а следъ това, по разпореждане отъ Щаба на българската земска войска, бѣ премѣстена въ гр. Габрово. На 3-и октомврий сутринята тя напустна с. Арбанаси, въ съставъ 984 човѣка, и съ пехоль, още сжщия день, пристигна и ношува въ гр. Дръново. На 4-и октомврий 12-и Габровска дружина пристигна въ Габрово, дето се разположи на постоянно квартируване. Въ Габрово Дружината прекара зимата, и на 28-и априль 1879 година бѣ отправена на лагеръ и за лѣтни занятия къмъ гр. В.-Търново. Тукъ тя пристигна на 29-и с. м., а отъ 2-и май с. г. се настани на лагеръ при Ново Село. На този лагеръ дружината остана само два месеца — до края на юний. На 1-и юлий тя напустна лагера си при Ново Село, и на 2-и с. м. се прибра въ Габрово.

До 17-и май 1879 год. командиръ на 12-а Габровска дружина бѣше майоръ Аммосовъ. Следъ това въ продължение на около месецъ, Дружината бѣ командувана отъ замѣстващи ротни командири, а отъ 14-и юний